

image not found or type unknown

Del passat quan era present, I.

Maurici Serrahima

Fecha de publicació:

01/03/2012

Sello Editorial:

Edicions 62

En motiu de la celebració del centenari del naixement de Maurici Serrahima, es fa públic tot aquell material que va haver de ser ignorat en aquells moments.

Contacto de prensa

En motiu de la celebració del centenari del naixement de Maurici Serrahima, es fa públic tot aquell material que va haver de ser ignorat en aquells moments.

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email: andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

En el seu dietari *Notes i records*, Maurici Serrahima hi aplegava tota mena de reflexions i de records: les relacions familiars i d'amistat; l'activitat professional; el viure quotidià d'un home compromès en el camp social, religiós i polític; i, sobretot, el seu pensament íntim, les seves opinions personals sobre una temàtica diversa (escriu amb coneixement de causa de filologia, literatura, art, música, cinema, filosofia, teologia, política, sociologia...). En les primeres edicions de l'any 1972, les circumstàncies polítiques del moment li van imposar una fèrria autocensura –complementada per la censura– que el van obligar a modificar la redacció de molts paràgrafs, i, sobretot, a deixar inèdita una part molt important –tal vegada, la més interessant– del manuscrit de les seves *Notes i records*. Per raons polítiques, evidentment –érem, encara, en plena època franquista–, però també per raons sentimentals; per aquella temença a no ferir susceptibilitats quan feia referència a persones i situacions, “moltes d'elles, prou delicades”. Ara, aprofitem la celebració del centenari del seu naixement per fer públic tot aquell material que va haver de ser ignorat en aquells moments.

Maurici Serrahima

Maurici Serrahima i Bofill (1902-1979). Fill d'una prestigiosa dinastia d'advocats barcelonina. En la preguerra, va militar a Unió Democràtica de Catalunya, i va col·laborar a *La Paraula Cristiana* i *El Matí*. Exiliat a Bordeus, després d'haver sofert presó per haver facilitat la sortida de persones perseguides pels anarquistes, al seu retorn el 1940 va treballar per mantenir la flama de l'esperança. Va ser president del grup *Miramar*, creat el 1947, que pretenia refer la memòria històrica, per poder actuar quan les circumstàncies fossin favorables. Catalanista sense esquerdes, promotor de l'acostament als partits d'esquerra per aconseguir una política unitària a Catalunya, el 1958 va deixar Unió Democràtica. Polític possibilista, va acceptar a l'inici de la democràcia (1977) esdevenir senador "per designació reial". En el camp de les lletres, va abastar tots els gèneres: poesis, contes, novel·la, biografies, crítica literària, estudis humanístics, assaigs religiosos, obra memorialista (*Memòries de la guerra i de l'exili*, vol I: 1936-1937, i vol.II; 1938-1940; *Del passat quan era present*, vol.I: 1940-1947, i vol.II: 1948-1953, de gran vàlua testimonial sobre el període de la clandestinitat). Va morir el 8 d'abril de 1979.